

I. Indledning.

De Forenede Nationers 8. plenarforsamling, som begyndte i organisationens hovedsæde i New York den 15. september 1953, fortsatte sit arbejde indtil den 9. december, hvor forsamlingen besluttede at udsætte sine møder. På tidspunktet for samlingens udsættelse var alle punkter på dagsordenen færdigbehandlet fraregnet Korea-spørgsmålet, som kan bringes frem til behandling på en fortsat samling, forsåvidt der efter præsidentens mening indtræffer en sådan situation med hensyn til dette spørgsmål, som gør en genindkaldelse ønskelig, og hvis et flertal af staterne går ind herfor. Løvrigt vil den 8. samling kunne genindkaldes, hvis en eller flere medlemsstater anmoder herom, dog under forudsætning af, at forslaget godkendes af et flertal af medlemsstaterne.

Ved den 8. plenarforsamlings åbning var mange opfyldt af de forhåbninger om afspænding, som næredes efter våbenstilstanden i Korea den 27. juli f. å. — det viste sig imidlertid hurtigt, at altfor store forventninger måtte man ikke nære hertil, og vidtgående politiske afgørelser blev da heller ikke truffet, hvilket måske også skyldtes, at forsamlingens forløb var præget af en vis forsigtighed. Imidlertid nåede man i flere tilfælde, end det har været sæd-

vanligt i de senere år, frem til enstemmighed eller næsten enstemmighed om en række vigtige resolutioner. Det lykkedes således på det økonomiske område at nå frem til en række positive beslutninger bl. a. om teknisk bistand til de underudviklede lande, hvor Sovjetunionen og de andre østbloklande for første gang gav tilsagn om et økonomisk bidrag til dette programs gennemførelse. Ved afstemningen i plenarforsamlingen om en fortsættelse af nedrustningskommissionens arbejde viste det sig, at alle medlemslandene på nær de fem østbloklande, som stemte passivt, stemte for forslaget.

Under plenarforsamlingen aflagde det græske kongepar og Panamas præsident officielle besøg i forsamlingen og fremsatte korte udtalelser. Den 8. december holdt præsident Eisenhower i plenarforsamlingen en vigtig tale om atomspørgsmålet. Den amerikanske præsident gik ind for atomenergiens udnyttelse til fredelige formål og foreslog med henblik herpå oprettelsen af en international atomenergiinstitution, til hvilken de regeringer, der først og fremmest var indblandet i atomrustningen, skulle yde bidrag af deres lagre af uranium og andre atommaterialer.

II. Den danske delegation.

Den danske delegation havde følgende sammensætning:

Repræsentanter:

Udenrigsminister H. C. Hansen (delegationens formand),
fhv. minister, folketingsmand Alsing Andersen,

grosserer Henry L. W. Jensen,
folketingsmand Kristen Amby,
landsretssagfører Hermod Lannung.

Ved regeringsskiftet den 30. september 1953 afløste den nye udenrigsminister den hidtidige udenrigsminister Ole Bjørn Kraft, der oprindeligt var udnævnt til formand